

Бѐлия азмàк – Меч., СЗ 2, мочурливо. По вида на почвата (СРТ).

Бѐлия байр – 1. Стр., хибридно име; 2. Кам., СИ 1, гол хълм с каменоломна. По цвета на скалите (ГХХ).

Бѐлия герѐн – 1. Бл., Ю 1,8; 2. Ж. в., ЮИ 2,2; Непоходородна, напукана почва, често засолена, с белезникав цвят, от тур *герен* ‘суха, напукана почва’.

Бѐлия дол – Сел., 1, суха долчина (ДАД).

Бѐлия кàмък – 1. Б., Ю 5, стръмен сипей с голям, бял камък, впоследствие раздробен за добив на бял пясък; 2. Ор., Ю 2, зеленчукови градини, където имало голям бял камък (ГХХ); 3. Кер., ЮЗ 2; 4. Стр., С 2,5, кариера; 5. М.Ч., СЗ 2, градище с бели камъни (ДАД).

Бѐлия кладенец – Тв., СИ 7,5, извор, в дъното на който има бял пясък.

Бѐлия път – Зл. в., СЗ 3, по вида на почвата. Път за м. Липàка.

Бѐлия чайр – Ж.в., ЮЗ 4, обработваема земя, преди – ливада.

Белÿ – име на с. Бяла в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 379) (вж. *Бяла*)

Белÿ джешлиджѐ – име на с. Бяла паланка в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 380) (вж. *Бяла паланка*).

Бѐлчова могила – Тр., ЮЗ 0,9.

Бѐлчовец – 1. Др., Ю 2; 2. Тр., Ю 5, обработваема земя с по-светъл цвят на почвата.

Бѐлчо прѝслап – Ич., СИ 4, превал на стар път.

Бѐльо – име на село в осм. док. от 1666 г.

Бѐльова нос – Стр., З 1,2, рид.

Бѐльовата вàда – Гл., ЮЗ 2, от съд. док. 1903 г.

Бѐльовете – 1. Гл., от рум. вл.; 2. Сот., И 1,5.

Бѐльов чайр – Бож., ЮИ 0,6, ливади. От ЛИ.

Белÿ кайн – Г.Ч., С 4, разсадена гора; от тур. *belli kayın* ‘бреза’.

Беляковото – Стр., СЗ 1,7.

Белянката – 1. Кр.; 2. Сам., И 0,8; 3. Сл., З 1,3, място за белене на платна.

бент – ‘преграда за събиране на вода, бент’. От перс. чрез тур. *bent* – със същото значение. – *Бетрòнов* ~, *До* ~, *Пѐрнов* ~, *При* ~, *Рÿския* ~.

Бѐнта – 1. Бин., С 0,5, *бент* на р. Бели дере за воденица; 2. Бин. ЮИ 1,6.

Бент алтà – 1. Сел., ЮЗ 4,5; 2. Зап., С 0,6, преграда на реки за отвеждане на води за задвижване на воденици.

Бѐнтения път – Зап., стар път за *Бента*.

Бѐнтя – 1. Г. Ал., ЮЗ ; 2. Тр., ЮИ 1, кладенец и бент, направен от Рашко Кондев (СРТ); 3. Др., Ю4,5, събиране на вода за поливане; 4. Кам., от съд. док. 1914 г., неуст.; 5. Т. кл., От емл. рег., неуст.; 6. Зап., С 0,6. ДИ: *Бент алтà* (вж.); 7. Топ., СЗ 3, по р. Сотирска; 8. Шив.

Бент янѝ – Нов., Ю 1, бент на р. Саса дере и склонът край него.

Бербѐрското лòзе – М.Ч., С 1. От ПИ (ВИП). От тур. *berber* ‘брѝснар’.

Бербѐря – Гл., З 1, някогашно лозе на турчин брѝснар.